

ZILE CU SFINȚI

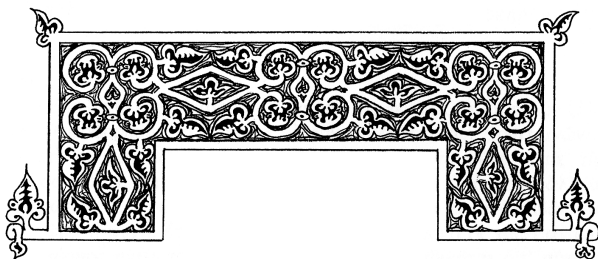
*(sinaxare, însemnări, cântări,
lecturi și gânduri filocalice)*

pe luna
DECEMBRIE

© Editura Doxologia
ISBN 978-606-666-

ZILE CU SFINȚI

*(sinaxare, însemnări, cântări,
lecturi și gânduri filocalice)*

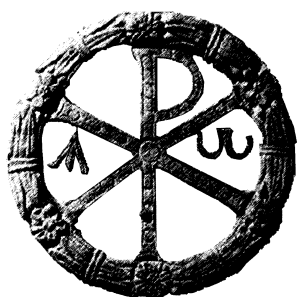
pe luna
DECEMBRIE

Texte diortosite de Pr. Sever Negrescu

Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpresfințitului
TEOFAN
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

Editura Doxologia
2017

Sete de sfințenie

Editura Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, Doxologia, vine cu o nouă carte înaintea cititorilor și trăitorilor de Hristos, în ostoirea setei acestora de sfințenie.

Gândită ca un sprijin pe calea către Dumnezeu, seria *Zilelor cu Sfinți*, începută odată cu Anul bisericesc (1 septembrie), se va întinde pe parcursul celor douăsprezece luni ale anului, conferind valoare sfântă, îndrăzneală sfioasă și delicatețe vizibilă timpului.

Sfântul, după convingerea părintelui Dumitru Stăniloae, *a biruit timpul, reprezentând umanul purificat și anticipând zărilor umanității desăvârșite* (Dogmatica, 1996, p. 187). Aceleași coordonate și le propune volumul de față, exprimându-le și interpretându-le.

Astăzi, când alergăm după *zile cu soare*, după *zile senine*, după *zile cu belșug*, după *zile îndelungate*, este bine să trăim, clipă de clipă, alături de Sfinții lui Dumnezeu. Un ecfonis din cultul Bisericii noastre enunță următorul adevăr: *Sfânt ești Dumnezeul nostru și întru Sfinți Te*

odihnești. Fiecare zi a anului (a vieții) trebuie trăită întru odihna sinaxarelor, cântărilor, însemnărilor scripturistice și patristice, lecturilor, gândurilor filocalice.

Într-un cuvânt, ne aflăm în fața unei apariții editoriale deosebit de prețioasă și necesară.

O binecuvântăm, sperând că va fi *odihnă* pentru cei ce au și deschidere pentru cei ce nu au, deocamdată, sete de sfințenie.

† Teofan,
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

1 DECEMBRIE

Mâinile milosteniei
Pomenirea Sfântului
Proroc Naum (sec. VII î.Hr.)
și a Sfântului Filaret cel Milostiv

Există oameni, aleși de Dumnezeu, care au prorocit asupra cetăților pământene urmele păcatelor. Unul dintre acești oameni este Sfântul Proroc Naum. Era din Elcoș, cetate situată pe malul Iordanului, făcând parte din seminția lui Simeon. Numele lui, în ebraică, înseamnă *mângâiere, liniște*. A trăit în veacul al șaptelea înainte de Mântuitorul Hristos și a prorocit surparea cetății Ninive prin apă și foc pentru că locuitorii acelei cetăți mâniașeră îndelunga răbdare a lui Dumnezeu. De la Prorocul Naum ne-a rămas o carte care se află în Sfânta Scriptură a Vechiului Testament. A trăit 45 de ani.

Filaret cel Milostiv a trăit în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, pe vremea împăraților Constantin și Irina. Era de loc din satul

Amnia, ținutul Paflagoniei, fiul unor părinți de bun neam, Gheorghe și Ana. Foarte bogat și, din tinerețe, foarte milostiv, ajunge, asemenea lui Iov odinioară, în mare sărăcie, încât era lipsit chiar de hrana cea de toate zilele. Dumnezeu nu l-a lăsat să se zbată până la sfârșitul zilelor în lipsă. Prin purtarea Lui de grijă, nepoata lui Filaret cel Milostiv, Maria, cea frumoasă și la suflet, și la trup, se va căsători cu fiul împărătesei Irina, Constantin. Filaret este cinstit cu dregătoria de consul imperial, fiind stăpân pe multe bogății pe care le împărțea cu îmbelșugare săracilor. A murit sfătuindu-și rudele adunate lângă patul său: *Să nu uitați, fiilor și rudeniilor, iubirea de săraci! Să cercetați pe cei bolnavi și pe cei din temnițe! Să apărați văduvele și orfanii! Să nu poftiți lucrurile altora! Să nu lipsiți de la slujbele Bisericii!*

Însemnare

Domnul e îndelung-răbdător
și mare-I este tăria,
și pe cel vinovat nu-l va lăsa Domnul
nepedepsit;
calea Sa e'n capătul drumului și'n vârtej,
norii sunt pulberea de sub picioarele Lui.

El ceartă marea și o usucă,
și toate râurile le seacă;
Vasanul și Carmelul s'au pipernicit,
florile Libanului s'au veștejit.
Munții se cutremură de El,
dealurile se clatină,
pământul s'a'ngrozit de fața Lui –
toată lumea și toți cei ce locuiesc în ea.
Cine va putea să-I îndure mânia?
și cine va sta înaintea aprinderii mâniei Sale? –
mânia Lui topește regate
și pietrele de dinainte-I se sfârâmă.
Domnul e bun cu cei ce-L cheamă în ziua
necazului
și-i cunoaște pe cei ce se tem de El,
dar cu potop nimicitor îi va sfârși
pe cei ce se ridică împotriva-I,
iar pe vrăjmașii Săi
întunericul îi va fugări.
Ce puneți voi la cale împotriva Domnului?
El va face'ntru totul un sfârșit:
răzbunarea Lui nu va lovi cu necaz
de două ori în același timp.
Că ei pân' la tălpi vor fi despuiți
și mistuiți ca un lujer învârtit pe harac
și ca o trestie uscată de istov.
Din tine ieși-va un gând împotriva Domnului,
rele sfătuind împotriva-I.

Așa grăiește Domnul,
Cel ce stăpânește peste ape multe:
Așa vor fi îndepărtați,
și geamătul nu se va mai auzi!
Și acum, sfărâma-voi toiagul său de deasupra-ți
și lanțurile tale le voi rupe.
Și Domnul va porunci pentru tine:
Sămânță din numele tău nu se va mai semăna;
din casa dumnezeului tău
voi nimici chipurile cioplite și pe cele turnate
și ți le voi pune în mormânt,
că sunt grăbite...

(Naum 1, 3-14)

Cântare

Nor luminos te-ai arătat, Naume,
prorocule al lui Dumnezeu,
picurând ploaia cunoștinței;
și ai adăpat cu apa judecății
cetatea Ninivitenilor, care
din nou era îngreunată
de păgânătate.

(*Stihiră*, Mineiul pe Decembrie,
ziua întâi)